Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37116
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

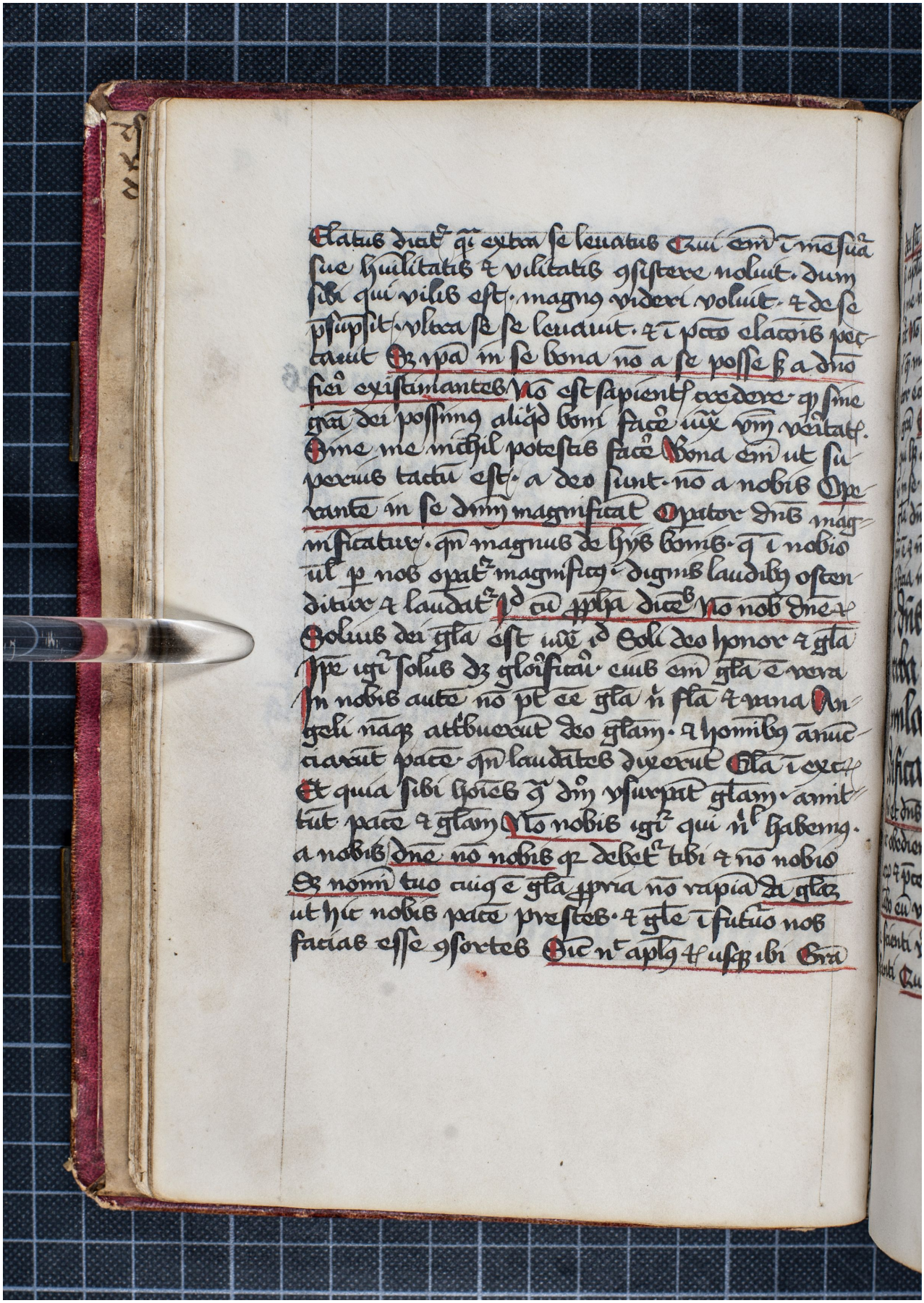

Elatus dicit qui extra se leuatus Cum enim i mesua
sue humilitatis et vilitatis gsistere noluit. dum
sibi qui vilis est. magno videri voluit. et de se
psumpsit. vltra se se leuauit. et i pcto elationis pec
cauit Dz ppa in se bona no a se posse sed a dno
sici existimantes No est sapientis credere. qs me
gratia dei possimus aliqd boni facere nisi vm veritatis.
Sine me nichil potestis facere Bona enim ut su
perius tactu est. a deo sunt. no a nobis Oppe
rante in se dmm magnificat Operator dns mag
nificatur. qm magnus de hys bonis. q i nobis
ut p nos operat magnificet. dignus laudibus osten
ditur et laudat id ei ppha dicens No nobis dne et
Solus dei gla est nisi id soli deo honor et gla
Ipse igit solus dz glorificari. cuius enim gla e vera
In nobis autem no pt esse gla in sla et vana An
geli nagz attribuerunt deo glam. et homibus annu
ciauerunt pace. qm laudantes dixerunt Gla i exc.
Et quia sibi homines q dm vsurpat glam. amit
tit pace et glam No nobis igit qui nil habemus.
a nobis dne no nobis qd debet tibi et no nobis
Dz nomi tuo cuius e gla ppria no rapia da glam
ut hic nobis pace prestes. et gle i futuro nos
facias esse gsortes Hic nt aplis et usqz ibi Gra